

فالكيرييه كان و گه مه كاني زهيني دوو هه مين

هاشم سهراج

كتيب: فالكيرييه كان - ديداريك
له گه ل فريشته كاندا
نوسهر: پاولو كويلو
وهرگيراني: يوسف محهمه د
ساق - كارا فاتيح
بابهت: رومان
چاپ: چاپخانه ي شقان
زنجيره ي (۷۹) بلاو كراوه كاني
خانه ي وهرگيران، سالي ۲۰۰۵

«فالكيري» Valkyrie .. له
ئه فسانه ئه سكه نده ناقييه كاندا
خواوه ندى چاره نوسه، ههروهه
په يامهينهر [odin] ي خواوه ندى
جهنگ و عهقل و شيعريشه،
فالكيرييه كان ده توانن له دوزينه وهى
فريشته كه تدا يارمه تيت بدن
تيكستى فالكيرييه كان «ديداريك

له گه ل فريشته كاندا» له نوسيني
«پاولو كويلو» و وهرگيراني «يوسف
محهمه د ساق» و «كارا فاتيح» ..
ئه م دهقه، يان ئه م ژانره ئه ده بيه
وهك نوسيني تيكى ئاويتته خو
له نيوان گه شتنامه و ياداشت و
فهزاي چيرؤكدا ده رده خات و هاوكات
هه ودايه كى باريك باريكى
مه عربفه ي ئيستته تيكى هه ميشه و
به شيوه يه كى به رده وام كوومه ليك
حالهت و رووداو و بيروبوچوون و
تيروانيني هه ربهك له
تيكسته كاني - كيمياگه ر، مه كتوب،
كيسوى پينجه م، چهند ديمه نيكي
«يانزه خولهك» مان بيرده خاته وه ..
وله ي دهقى فالكيرييه كان هه مديس
له ريگه ي چهندين گه مه ي
ئيستته تيكى و بريني كوومه ليك
ويستگه ي ژباني و و قوناخه كاني
داهيناوه له گه شه و پيشقه چووني
«خود» ده دويت .. كرده ي ئه زمووني
«گه شه» ش تاراده يهك پابه ندى
گه مه ي زهيني دووه مينه، [جبن
هه ستايه سه ري و پيگوت:-
دانيشه، چاوه كانت ليكنه ئه و جا
پيت نيشانده دم زهيني دووه مين
چيه] .. تيكست له ريگه ي
كوومه ليك كرده و زاراه ي
سؤفيزميه وه له گه شه ي روج و
په ره سه ندى وزه ي ناوه كى ده دويت
وهك «موشاهده»: زاراه يه كه زياتر

له سوڤيزمدا به كارديت، موشاهه ده واته دیدار له گه ل نووری حه قدا به چاوی دل، نوشینی نهو خوشییه به به دل و دهروون، ههروهه موشاهه ده نزیک بوونه وهی ته واره له خودا... یان کردهی موعجیزه «په رجوو»..

- من تا ئیستا که شاهیدی هندی موعجیزه بووم، پرچی زور له موعجیزه، که هندیکیان پیکه وه بینومانن، نیمه شاهیدی نه وه بووین که «جهی» ههروهه کانی په رشوبلاو ده کرده وه، له تاریکیدا رووناکی دروست ده کرد و شته کانی له جییه که وه بو جییه کی تر ده گواستنوه» نه کاره له فرههنگی نیمه دا به که رامات، یان توانا له راده به ده ره کان ده ژمیدریت نه ک موعجیزات، به لام له بهر نه وهی که وشه به کارهاتوه که بریتی بو له Miracle، بویه به موعجیزه وه رگیردا «وه رگیری فارسی» یان زاراوهی «مه قام».. «هه ره چهنده ئیستا که س نهوی به بیرنایهت، وه لی کلایسا پاش مردنی نهوی بو مه قامی «قه دیس» به رزکردبووه».. [له ئایینی ئیسلامیشدا و به دیارکراوتر له سوڤیگه ریدا وشه می مقام هه یه، که بو نه و حاله ته به کاردی تا پله و پایه ی به ندهی خودای له بواری خواناسیدا پین بناسریته وه، مه قام نه وه مان بو ده ستینیشان ده کات تا بزاین ئیمانداري نه و به نده یه له چ پله یه کدایه، که واته مه قام چهنده پله یه کی هه یه، سه رچاوه ئایینییه کان نامازه به چهنده جوړیکی جیاجیا ده که ن و هه ندیکیان بو ده پله و هه ندیکیشیان بو بیست و پینچ پله پوئینی ده که ن، وه ک مه قامه کانی

تویه، زوهد، قه ناعهت، سه بر، فه نا، به قا.. و. کوردی] ههروهه تیکست له میان مانا و ده لاله ی چهنده مه زمووریکی داوود و چهنده سروودیکی سلیمان کرده ی گه شه و فراوانکردنی زهینی دووم پیناسه ده کات و به هو ی گه مه ی ره گه زه کانیس ده گاته ده ره نجامیک که [هه موو شتیک ته نها یه ک شته] جین گوتی: «نه مه زهینی دووه مه یینی تویه که نه مانا واره ده لیته وه، ده شیت هه ر شتیک تریش بیت، کاتیک مرؤف عاشقی که سیک ده بیت ده توانی هه موو کاتیک له زهینیدا ناماده بیت، کاتیک گه ره کته که سیک له یاد بکه یه به هه مان شیوه یه، وه لی ریکه وتن له گه لیدا سه خته، بته وی و نه ته وی به رده وام له کار دایه».. زهینی دووه مه یین ناوه ندی نه ندیسه یه.. «تو لیره یه، هه ولیده تیبگه یه که تو لیره یه، نه وهی ده وروبه ری تو ی داگرتوه، ده تگورپی، هه روه ک چو ن تو نه و ده گورپی».. به لام گه شه ی شالیسی دل و زهین و روچی «کریس» چو ن چو نی په ره ده سینیت و هیزی مه عنه وی رووه و پیوه ندییه کان هه نگا و ده هاو پیژیت.. بو نه وهی پردیک له نیوان بینرا و نه بینرا ودا دروست بکا «بوچوونه ناو جیهانی نه بینرا و په ره پیدانی تواناکانت، ده بیت له کاتی ئیستادا بژیت، هه ر ئیستا و لیره بو نه وه ش که بتوانیت له کاتی ئیستادا بژیت ده بیت بتوانیت زهینی دووه مه سینت کو نترؤلکه یه».. به لام سه ره کترین کیشی «پاولو کولو» له پرؤسه ی نووسیندا نه وه یه که ناتوانیت خو ی

له و هزر و بوچوونه رزگار بکات که له تیکسته کانی پیشوویدا گوزارشتی لی کردوون به تاییه تی فیکره ی «یه کیستی بوون» و «بیده نگی بیابان» و «نه زعه ی غه بیانییهت» که له م کتیبه شدا له ریگه ی کو نتیکستی چهنده رسته و پرگه گه لیکه نیمچه جیا وازدا ده رده پردین..

«ماموستا پرسی:

- تو له نیو به رینایی ئاسمانی فراواندا، چی ده بینی؟

- هه ور

- نه خیر، تو روچی رووباره کان ده بینی نه و رووبارانه ی که دووباره له ده ریاوه له دایک بوونه ته وه بو ئاسمان و له وی ده میننه وه، تا نه و کاته ی له بهر هه ر هو کاریک بیت دووباره ده بنه وه به باران و سه ره له نو ی بو زه وی دینه وه رووباره کان ده گه رینه وه بو کیوه کان، وه لی حیکمه تی ده ریا یان له گه له».. هه مان هزی «یه کیستی بوون» له رؤمانی «کیمیا گه ر» دا... به م شیوه یه ده رده پردین: [کیمیا گه ر له بیابان داها ته وه و سه ده فیکی هه لگرته وه و گوتی:

- روژیک ئیره ده ریا بووه، دوا یی داوای له کو ره که کرد سه ده فه که به گوئییه وه بنی، کو ره که بو خو ی به مندالی زوری وا کردبو و گوئی له ده نگی ده ریا بوو، ده ریا بو هه میسه له نیو نه و سه ده فه دا ده مینیته وه، چونکه ده ریا نه فسانه ی تاکه که سی نه و سه ده فه یه قه تیش به جیتی نا هیلی و تپیدا ده مینیت هه تا نه و روژدی بیابان به ناو داده پو شریته وه [به لام گه شه ی روچی و خه سله تی «ترانسینده نال» ی لای «کریس» و

«پاولۆ».. له ڕێگه‌ی عیشق و هۆگری و ئیستسته‌تیک و ته‌قسی جادوویی و ڕوانینه‌ ئاسۆ و گوێ هه‌ل‌خستن بۆ ده‌نگی ڕه‌گه‌زه‌ سرووشتییه‌کان و بیده‌نگی بیابان و تیرامان له‌ ڕۆحی گه‌ردوون و ئاویتته‌ و ئاوێزانبوون به‌ گیان و گوفتاره‌کانی هه‌رسێ مورشید واته «جه‌ی و جین و قاله‌الا» وه‌ ڕوو له‌ هه‌ل‌کشان و بالابوون ده‌کات، چونکه‌ پاولۆ له‌ ڕێگه‌ی موشاهه‌ده‌وه [جه‌ی] بینیه‌ و هه‌روه‌ها تیکه‌لبـوون به‌ جوانییه‌کانی «قاله‌الا» و زالبوون به‌سه‌ر چرکه‌ سیکسییه‌کان له‌ بیابانی خو‌ دۆزینه‌وه‌دا ڕووده‌دات «له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مرۆقه‌کان هه‌میشه‌ ئه‌وه‌ی که‌ خو‌شیا‌نده‌وئ، له‌ناویده‌به‌ن» ئه‌مه‌ ڕسته‌ی «جه‌ی» بوو که‌ هه‌لی دا، پاولۆ گوته‌ی: به‌ هه‌ر ڕێگه‌یه‌ک بیت، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خو‌شم ویستوون بریندارم کردوون یان له‌ناوم بردوون. پاشان گوته‌ی: بۆ خاتری عشق، بۆ خاتری سه‌رکه‌وتن، بۆ خاتری گه‌وره‌یی خوداوه‌ند.. «جه‌ی» وه‌ک مامۆستایه‌ک له‌ بواری عیشق و جادوودا گه‌یشتۆته‌ ترۆپکی ئیروۆتیک و دوا‌یین حا‌له‌ته‌ و ڕینه‌یه‌کانی «دۆستۆیفسکی» و باوه‌ری وایه‌ که‌ ئاخیرین ده‌ربرینی عیشقی به‌ له‌نیو بردنی ئه‌وه‌ی که‌ خو‌شت ده‌وئ کۆتایی ده‌یت.. واته‌ له‌ت له‌ت و تیکه‌ تیکه‌ی خو‌اردنی جه‌سته‌ی «مه‌عشوق».. ئه‌م کتیبه‌ به‌هۆی کرده‌کانی زه‌ینی دووه‌مینه‌وه‌ له‌ بواره‌کانی عیشق و جوانی و هۆگری و زوه‌اردا کارده‌کات «زوه‌ار» زاراوه‌یه‌کی ته‌وراتییه‌ و واتای تیشک و ڕووناکی و

کۆمه‌لێک شه‌رح و لیکدانه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ پینچ «سیفر» هه‌کی «موسا» شی ده‌کاته‌وه‌، تیکست له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ و هه‌رده‌م له‌ زه‌بروزه‌نگ و نا دادپه‌روه‌رییه‌کانی هیز و ده‌سه‌لاتی «ئه‌کلیرۆس» و پاتریارکیه‌ت و ژه‌هره‌کوشنده‌کانی ئایدیۆلۆژیا و مۆرال ده‌دات، که‌چی به‌رده‌وام شه‌یدا و هه‌له‌و‌دایی چرکه‌ زوه‌ارییه‌کانی ته‌وراته‌ و ئه‌م حا‌له‌تانه‌ش له‌ مه‌زموره‌کانی داوود و سرووده‌کانی سلیمان و گه‌شته‌کانی «حزقیال» ی په‌یامبه‌ردا ده‌دۆزیتته‌وه‌.. به‌لام خوداوه‌ند لای پاولۆی کاراکته‌ری ئه‌م چیرۆکه‌ بریتییه‌ له‌ عیشق و جوانی و سه‌خاوه‌ت و به‌خشش.. [کاتیک خودا ده‌یه‌وئیت که‌ سیک شیتبکات هه‌موو دوو‌عاکانی گیرا ده‌کات].. له‌یره‌ چه‌مکی شپیتی تارا‌ده‌یه‌ک په‌یوه‌سته‌ به‌چرکه‌کانی پڕۆسه‌ی نووسین و گه‌یشتن به‌ دوندو ترۆپکی گه‌مه‌کانی زه‌ینی دووه‌مینه‌وه‌.. چونکه‌ عیشق و نووسین لای پاولۆ حا‌له‌تییکی لۆژیککی و عه‌قلانی نییه‌، له‌به‌ر ئه‌م هۆکاره‌شه‌ هێدی هێدی هه‌ندی لایه‌نی بیروبو‌چوونه‌کانی «جه‌ی» فه‌رامۆش ده‌کات.. «پاولۆ» هه‌تا «کریس» یش پیتی وایه‌ جیهان له‌ دوو جو‌ر مرۆف پیک هاتوه‌:

(١) گرووی گه‌وره‌.. گه‌وره‌کان زه‌وی و کۆکردنه‌وه‌ی پاره‌ و فه‌رمانیان خو‌ش ده‌وئیت.

(٢) ڕاوچییه‌کان.. جه‌نگه‌له‌ تاریکه‌کان و سه‌رکه‌وتن و زالبوونیان خو‌ش ده‌وئیت. «جه‌ی» سه‌ر به‌ گه‌وره‌ پیاوانه‌ و له‌سه‌ر ڕێگای عه‌قل و بی‌رکردنه‌وه‌ و

تیرامانی عه‌قلانییه‌وه‌ به‌ده‌ره‌نجامی کۆتایی ده‌گات.. که‌چی پاولۆ ده‌زانیت که‌ ئالکیرییه‌ راسته‌قینه‌کان کچانی «قۆتان» بوون که‌ له‌ ئاسماندا ڕایان ده‌کرد و جه‌نگاوه‌ره‌کانیان له‌گه‌ل خو‌بانه‌دا ده‌برد.. ئه‌و ناوازه‌ترین له‌وحی جوانی ئالکیرییه‌کان له‌ ڕۆح و ڕوخساری «قاله‌الا» دا ده‌دۆزیتته‌وه‌.. هاوکات کریس ده‌گاته‌ ئه‌و پڕوایه‌ که‌ «عیشق به‌مانای دابه‌شکردنی جیهانه‌ له‌گه‌ل ئه‌وی تردا» ده‌کری بگوتری.. نووسین ئازاره‌.. [نازار هه‌میشه‌ بی‌رکردنه‌وه‌ بی‌مانا‌کان دووه‌مین ده‌گاته‌ ئاست و ڕاده‌ی نووسینی خو‌ به‌خۆ Automatic writing] به‌ توندی قه‌له‌مه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌گرت، وشه‌کاندا بارین، ئه‌و ده‌ستی کردوه‌ به‌ نووسین، بچ ئه‌وه‌ی بی‌ر له‌و شته‌ بکاته‌وه‌ که‌ ده‌ینووسی، ئاماژه‌دانه‌ به‌ ئه‌زمونه‌ جوانه‌ شیعه‌رییه‌کانی هه‌ریه‌ک له‌ «تریستان تزارا» و «ئه‌ندری بریتۆن» یان نووسینه‌ ئوتوماتیه‌ شیعه‌رییه‌کانی شاعیرانی «دادا» و «سوریال».. که‌ چرکه‌ ناخود ئاگادارییه‌کانی ڕۆح و دل و ده‌روون و زه‌ینی شتیاو بۆ نیو فه‌زا و پانتایی وه‌ره‌ق و پاپیرو‌س ده‌گوازنه‌وه‌، به‌لام کرده‌ی نووسین له‌ ڕێگه‌ی زه‌ینی دووه‌مینه‌وه‌.. پابه‌نده‌ به‌ ئه‌فسانه‌ تاییه‌تییه‌که‌ی خو‌مانه‌وه‌، ئه‌و له‌ «کیمیاگه‌ر» و «کیوی پینجه‌م» دا باوه‌ری به‌و حا‌له‌ته‌ هه‌یه [ئه‌وکاته‌ی شتیتکت ده‌وئیت، هه‌موو بوون ده‌ست ده‌دانه‌ ده‌ستی یه‌کتر، تا له‌ پیناوه‌ به‌ ده‌سته‌پینانی ئه‌و شته‌دا، کۆمه‌کت بکه‌ن].. یا ئه‌وه‌تانی «منی شیعر» که‌ له‌ چرکه‌کانی مه‌کتوبدا

بکهن»، به لآم چۆن تاک ده گاته ناسووده بیه کی کامل و ته و او.. واته حاله تی «نیرفانا» و دانیشی و زهینی خالی بکاته وه.. تا له لایهن گه نجینه گه وره کانی رۆحه وه ره وتیکی کاربگه ری نه قینی به پرویدا بکرتیه وه.. پاولوی کاراکته ری نه م چیرۆکه نه م گه شته نیرفاناییه به چه مک و وشه ی- نیلهام- سرووش- وه په یوه ست ده کات.. که تاک، یان رۆحی شیعر، یان زهینی دووه مین ده توانیت له چاوه بیه کی نه ناسراوه وه باده ی عیشق بخواته وه، ژنه پرچ سووره که گوتی: به لآم نییوه ده توان به «قالهالا» بانگم بکهن.. پاولو بیری کرده وه نه مه ناوی به هه شته لای «قالهالا» بانگم بکهن.. تاخر «قالهالا» کانی نیردراوانی خودان و قاره مانان به ره و رووی مه رگ و پاشانیش به ره و به هه شت رینوتینی ده کهن».. «قالهالا» ده یگوت من پیوستم به مه حبه ته، پاولو بیری کرده وه.. زۆر سهیره قسه کردن له گه ل فریشته ی پاسه وانی خۆتدا».. هه موو مندالیک له گه ل فریشته که ی که سانییک که «بوونیان نییه» ده دوتین.. نه و کاته ی ته زووی رۆحی مرۆف به نه شه کانی عیشق و کحوول و جوانی ده وروژیت و هه وای هه ست و نیحساس به ره و کرانه وه و به ره له بوون ناگر ده گرن و دل مانه ندی شالیسیکی سه رمه ست دوچاری هه نین و شه یدای دیت و زهینی شیواو به ته نکه وه همیکی رهنگاو رهنگی وریناوی ده و ره ده دریت.. تا له و کاته دا بوونی مرۆف ده بیته بارستیکی ته و او له خالیبوون و فه رامۆشی و بیدهنگی

نیتر زهینی دووه مین به و په ری خامۆشی و ناخود ناگایی و به رسته و تاچه وشه ی پچرپچر و فۆنیمی بی مویالاتی له گه ل سه رچاوه زانراو و نه زانراوه کان پیوه ندی ده گریت و ده که ویته ورینه و قسه برساندن، زۆر جار رسته و دهسته واژه کان به نه شه ی سۆز و عیشق و شه یدایی بارگای ده گریت و زهینی دووه مین وه هه م جوانه کانی بوون ده نووسیته وه نه مه ش به شییکه له کرده ی گه شه ی داهینان.. پاولو ده یگوت من له ریگه ی نیلهامه وه فیربووم.. کریس سهیری گه ردوونی ده کرد، له ناخه وه ده یوست باوه به قسه کانی بکات، هه موو نیینه کان، هه موو نه وکه سانه ی نه زموونی میتافیزیکیان هه بووه، سه باره ت به فریشتان قسه ده کهن، جیهان پر له فریشته، نه وان مزگینیمان ده دهنج، وه ک نه و فریشته یه ی هه والی له دایکبوونی مه سیحی راگه یاند، هه ر نه وانیش په یامه یته ری مه رگ، وه ک نه و فریشته یه ی له میسرده ده گه را و گیانی هه ر که سیک که نیشانه ی ته وای له سه ر ده رگای ماله که ی نه بوو، ده کیشا، نه و فریشتانه ی به شمشیره ناگرینه کان ریگه له چوونه ژووره وه ی هه ندی له مرۆقه کان بو به هه شت، ده گرن، له کاتی که ده فریشته کانی تر ده شی مرۆقه کان بو مرۆف بو به هه شت بانگه یشت بکهن هه ره وک چۆن مه ریه میان بانگه یشت کرد، هه ندی فریشته ش هه ن مۆر له نووسراوه نه یینه کان هه لده گرن و نه وانه ش که له رۆژی دوا بیدا فوو به که ره نا ده کهن، نه وانه ی که نوور ده هین وک میکیال و نه وانه ش که تاریکی

ده هین وک لوسیقه ر «Lucifer» کاتییک کریس بو یه که م جار «جین» ی بینی زۆر سه رسام بوو نه و زۆر گه نج بوو، به دلنیا بیه وه بیست سال زیاتر نه ده بوو له بیابان له «که ره قانی» یه کدا ده ژیا، که چه ندان کیلۆمه تر دور بوو له «بۆریگۆسپیرنگز».. جین ده یگوت: «بیابان، واته به یانی و نیواره، کاته کانی تر ترسناکه»
- بۆچی هاوسه ره که ت له گه ل خۆتدا هیناوه؟
- به لآم تو باشترین شتییک، که له بیاباندا هه یه، له ده ست ده دیت نه ویش «ته نیاییه».. گوتی «قالهالا» یه کان ده توان له دۆزینه وه ی فریشته که ندا یارمه تیت بدن»
کریس پیلووی چاوانی داخست و جین پرسى:
بیر له چی ده که یته وه؟
- له باره ی زهینی دووه مینه وه، نه و شته ی له باره یه وه ده وان. جین داوا ی لی کرد چاوه کانی بکاته وه و گوتی:
- نه مه زهینی دووه مینی تویه که نه م ناوازه ده لیتته وه.. پاشتر پییکه نی و به رده وام بوو؛
- ناوازییک! هه میشه شتییک هه یه که نیمه ده هینیتته جۆش و خرۆش.
به رده وامیش بریتی نییه له یه ک ناواز، هیچ کاتییک رووی داوه که که سیکت خۆشبووی و به رده وام له خه یالتدایت؟ به راستی ترسناکه، سه فه رده که ییت بو نه وه ی له یادی بکه ییت، وه لی زهینی دووه مینی تو ناهیتلی، وه ک نه وه ی ده لیتت: «ئای نه گه ر نه و لیتره ده بوو، چه نده به مه

که یفساز دهبوو» زهینی دووهمین تا ناست و رادهی خه تهرناکییه کانی مهرگ و گیانه لا پابهندی ئیکسیری ئەفینه، ئەو چرکه ساته‌ی بههۆی ئەفیونی عیشقه وه سه‌لته‌نه‌تی هۆش له دهست ده‌دات، زهینی دووه‌مین به‌وپه‌ری بیتاگایی وشه‌یدایی رووه و کرده‌ی و‌پینه ناگراوییه کان ده‌بیتته‌وه، عیشق ترسناکترین چرکه‌ی شیتی ئاویتته‌ی فه‌زای رۆح و شیع‌ر ده‌کات، پا‌ولۆ له‌م گه‌شت و چیرۆکه‌دا له‌ رینگه‌ی نزاو خو‌دواندن و لالانه‌وه و بیت‌ده‌نگی بیابان و جوانی ئالگیرییه‌کان و ته‌نیایی و جادووه‌وه چرکه‌ی حه‌شیشاوییه‌کانی عیشق ده‌نووسیتته‌وه، چاوه‌کانت بکه‌روه‌وه و سه‌یری بکه‌. ک‌ریس سه‌یری ئاسۆی کرد و کتوه‌کانی دی، تا شه‌به‌رده‌کان، به‌رده‌کان و گیادریژ و به‌ریلاوه‌کان، خو‌ر سات به‌سات دره‌وشاوه‌تر ده‌بوو، له‌وه‌ ده‌چوو نووره‌که‌ی وه‌خته شووشه‌ی چاویلکه‌ هه‌تاوییه‌کانی ئەم کونده‌کا و چاوه‌کانی ده‌سووتینی جین به‌ ده‌نگیکی جیدییه‌وه گوتی: تو لیره‌یت، هه‌ول بده تیی بگه‌یت که تو لیره‌یت، ئەوه‌ی ده‌روبه‌ری تو‌ی داگرتووه، ده‌تگۆری، هه‌روه‌ک چۆن تو ئەو ده‌گۆریت.

تیکست له‌ رینگه‌ی بونیادیکی زوهار‌ی ته‌وراتی و ئەفین دۆستییه‌وه چه‌مکی «یه‌کتی بوون» ده‌رده‌ری‌ت و به‌هۆی چرکه‌ی غوره‌تاوییه‌کانی زهینی دووه‌میش مانا و ده‌لاله‌ی تایبته‌تایبته‌ت و جیاوازی جیاوازی به‌ شتگه‌ل و رووداوه‌کان ده‌به‌خشیت، هه‌ندێ جار سه‌لته‌نه‌تی ره‌نگاوه‌رنگی زهینی دووه‌مین به‌ ره‌فتاره‌ی دزیوه‌کانی عه‌قلی

سه‌رمه‌ست و په‌ریشان ئەشکه‌نجه‌ ده‌دریت و بو‌ماوه‌یه‌ک له‌گه‌ل کرۆکی تازاره ئالۆز و خه‌فه‌تباره‌کان ده‌زیت و تا هه‌یواش هه‌یواش به‌ چه‌ندین ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتی و‌پیناوی گوزارشت له‌ وه‌همه‌ نادیاره‌کانی دنیای په‌شیمانی و پاشگه‌زبوونه‌وه ده‌کات. چونکه‌ زهینی دووه‌مین هه‌لگری پرشنگی له‌وحه‌کانی جوانی و حه‌شیشه‌کانی عیشق و ناگره‌ هه‌لایساوه‌کانی سۆز و هه‌سته‌ نه‌هلیستییه‌کانی مهرگ و چیت و له‌زه‌ته‌ نه‌زانراوه‌کانی ژبان و تاسه‌کانی غوره‌ت و سه‌وداوییه‌کانی ئولفه‌ت و نیگه‌رانییه‌کانی را‌قه و لێدانه‌وه‌ی ئەپۆریاکانی هه‌لوه‌شانه‌وه‌گه‌رییه‌... تا دێ ژه‌هره‌کانی ئایدیۆلۆژیا و سته‌مه‌کانی پاتریارک و کو‌ت و به‌نده‌کانی مو‌رال له‌ تو‌ی و فه‌زای توحفه‌یه‌کی ک‌ریستالی‌دا ده‌خاته به‌ر کرده‌ی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ و هه‌ندێ جار بوونی خو‌شی هه‌لده‌وه‌شیتیت.

به‌ تایبه‌تی ئەوکاته‌ی هه‌ست به‌ نازادی ده‌کا و درکی ئەوه‌ش ده‌کا [وه‌ک بل‌یی وزه‌ی ناوه‌کی له‌چاو جار‌ندا به‌هه‌یزتر بووه] دوور نییه‌ ئەو گه‌مه‌ی زهینی دووه‌مینه‌ به‌ تایبه‌تی له‌ بواری نووسیندا نامانجی سه‌ره‌کی عیشق و لێ‌بوردن بیت، نه‌خاسمه‌ ئەوکاته‌ی ملکه‌چ و خا‌که‌را و خانه‌خراپ به‌رانبه‌ر می‌حرا‌بگه‌ی میه‌ری بالا ده‌وه‌ستیت و به‌سۆز و نزا ده‌لالیتته‌وه. هۆی سه‌ره‌کی ئەم تکاو نزا و دا‌وای لێ‌بوردنه‌ش ئەوه‌یه «جاک دریدا» گوتنه‌ی «مرۆف به‌هه‌چ شتی‌وه‌یه‌ک نابوردیت، چونکه‌ بوونه‌وه‌رتیکی «پو‌وچه»، به‌لام هه‌ندیک باشته‌ ئەگه‌ر خو‌ی بزانی‌ت

که‌سینکی «پو‌وچه».. [له‌ کو‌تاییدا مرۆف هه‌یج شتی‌ک نابه‌خشیت، ته‌نیا ئەو زه‌مه‌نه‌ نه‌بیت که ئالوگۆر مومکین ده‌کات] ئیتر پا‌ولۆ به‌رده‌وام هه‌ول ده‌دات گه‌شه‌ به‌ هه‌ستی که‌سیتی بدات و تا له‌ رینگه‌ی زمانی ئاماژه‌کانه‌وه‌ پیتوه‌ندی به‌میهری بالا بکات ئەمه‌ش چوون را‌هیسه‌کانی «زن» به‌ تیرامان له‌ به‌رامبه‌ر به‌ردیکه‌وه‌ داده‌نیشن و ده‌لێن «چاوه‌رپین ئەم به‌رده‌ که‌میک گه‌شه‌ بکات... مامۆستا که‌ ده‌لێت- هه‌موو شتی‌ک له‌ ده‌ورمان به‌رده‌وام ده‌گۆریت».

هه‌ردووکیان له‌ ده‌روبه‌ریان روانی، شو‌پنه‌ پیرۆزه‌که‌ی جینیان هه‌لسه‌نگاند، به‌رده‌کان و زه‌ویی سه‌خت و گیای بیابانی، له‌وانه‌یه‌ مارو به‌چه‌ گورگیش له‌وتوه‌ شه‌و تپه‌رپنایه‌، نه‌ک‌ریس و نه‌پا‌ولۆ هه‌یج کامیان جو‌رئه‌تیان نه‌کرد سه‌باره‌ت به‌وشته‌ی که‌ پتیکه‌وه‌ قسه‌یان لیک‌ردبوو هه‌یج پرسیارێ له‌و بکه‌ن.. جین به‌رده‌وام بوو؛ [هه‌موو که‌سێک ده‌توانیت له‌گه‌ل چوار جو‌ری بوونه‌وه‌ری دنیای نه‌بینرا‌وا پیتوه‌ندی دروست بکات، بوونه‌وه‌ری عونسووری رۆحی مردوو‌ان، قه‌دیسه‌کان و فریشته‌کان.. بوونه‌وه‌ره‌ عونسوورییه‌کان، بل‌ندبوونه‌وه‌ی ره‌گه‌سه‌زه‌ سروشتییه‌کان- ناگر، خاک، ئاو و هه‌وا، ئی‌مه‌ ده‌توانین به‌ جی‌به‌جی‌کردنی ریتورهمیک پیتوه‌ندیان له‌گه‌لدا به‌ستین، ئەوانه‌ هه‌یزه‌ په‌تییه‌کان.. وه‌ک بوومه‌له‌رزه‌کان، هه‌وره‌ بروسکه‌ و بورکانه‌کان، چونکه‌ پیتوستان به‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ ئەمانه‌ وه‌ک بوونه‌وه‌ر درک

پى بکهين، ئەمانە بەردەوام بەشپىوھى كورته بنەوپەرى و سەمەندەرەكان لىمان دەردەكەون، بەلام ئەوھى كە مرۆف دەتوانىت بىكات تەنیا برىتييه لە سوود وەرگرتن لە تواناكانى ئەم بوونەوەرە رەگەزىيانە ئىمە ھەرگىز شتىك لەبارەى ئەمانەوھە فېرنەبووين» جىن درىژەيدا بە قسەكانى: «پاش رۆحى مردووەكان، قەدىسەكان دەردەكەون، ئەوانە مامۆستا راستەقىنەكان، ئەوان سەردەمانىك لەنىو ئىمەدا ژياون ئىستە نىكتەرن لە سەرجاوەكانى نوورەوھ».

فريشتهكان عەشقى جوولان، ئەوان ھىچ كات پشونادەن بەردەوام لە ھەولدان بەرەو روى پىگەيشتن و كەمال و لە پشستەوھى خىر و شەردان، عەشقىك كە ھەموو شتى دەسووتىن، ھەموو شتىك لەناو دەبات و ھەموو شتى دەبەخشى، فريشتهكان لەم عەشقە دروست كراون و لە ھەمان كاتيشدا پەيامەينەرى ئەمەن، عەشقى فريشەى مەرگ «ئىزرائىل» كە رۆژى رۆحى ئىمە دەفرىننىت و عەشقى فريشتهى پاسەوانە، كە رۆحى ئىمە دەگەرىننىتەوھە يەكەن، عەشق لە جوولەدا، كرىس گوتى: عەشق لە شەردا ھىچ عەشقىك لە ناشتيدا نىيە، كەسىك كە بەدواى ئارامىدايە فەوتاوھ.. عەشق ھەمىشە ھاوژەمان بوو لەگەڵ نىگەرانى و نازار، شادىيەكى بەھىز، يان نىگەرانىيەكى قوولە... تىكەلكردنى تەقسى جادوويى بە تىشك و پىرنگى ئىستەتىك و ئەفەين و رۆحى سۆفەزم لىرەدا جوانى ئالھالا مانەندى مانگى تابان لەناوھراستى ئاسمانى عىشقا و ھستاوھ و ئەستىرەكانى

مەحەبەت دەورى خەرمانەى پىرۆزىيان داوھ، يان لە شپوھى ھەلقە رۆحانىيەكانى زىكر و حال و جەزبە چوون مورىدانى سەودازەدە لە دەورى خۆرى مورشىدى تەرىقەتدا دەخولىنەوھ، «ئالھالا»ى شۆخى تەرىقەتى مەعنەوى و جىلوھگەى ئەفسانەى خۆ دۆزىنەوھ و گەشەى تاقە كەسى لالەى دايساوى ئەم تەقسە ئەقىنيەيە و شەيدايانى جوانى و مېھر پەروانە ئاسا بە دەورى پىرنگى روخسارىدا دەخولىنەوھ و ئالكىرىيەكانىش» مەزمورىكى داوودى پەيامبەر دەچرن.. [ئالكىرىيەكان ھىچ گىرنگىيان بە خەلكى نەدەدا و كارەكانىيان درىژە پىدەدا، ئەوان لە چكەكانىيان بەيەكەوھ گرىدابوو و خەتىكىان دروست كرىبوو بە شپوھەزارىكى بازەبى لەسەر زەويەكە دانىشتىبون دەستەكانىيان لەسەر ئەژنۆ و پەتەكەيان گرىبوو، ئالھالا لەناوھراستدا و ھستابوو، خەلكى لە ھەموو لايەكەوھ دەھاتن كاتىك كە ژمارەبەكى باش لە خەلك لە دەوربان كۆبوونەوھ ئالكىرىيەكان دەستيان كرد بە گوتنى سروودىك كە برىتى بوو لە مەزامىر:

«لە تەنىشت رووبارەكانى بابلدا، لەویدا دانىشتىن و دەگرىيان عوودەكانى خۆمان بە درەختە بىيەكانەوھ ھەلواسى كە لەنىوانىانەوھ بوون».

ئەنجا بە عىشق و نزاو لالانەوھوھ لە فەزای لاھوتىيەتى ئەم تىكستە زوھارىيەدا پراكتىزەى رەگەزە سروشتىيەكان دەكرىت و ھاوكات ئامازە بە فەرمائىشتەكانى «مەسىح» دەدرىت.. ئىدى نازار مەچىژن، من

بە ئەندازەى پىسويست نازارم چىشتوھ.. يا دواين حالەتى و ھسوھسى (يەسووع) دەخرىتە روو.. ئەى خوداوەند، خودايە، بۆ بەجىت ھىشتەم پاولۆى كاراكتەرى ئەم تىكستە ھەمىشە لەنىو چەق و شوورەى بازەبەكى داخراو و پىرۆزى لاھوتىيدا و ھك گومانكارىكى نىگەرەن دەخولىنەوھ و ھىدى ھىدى لە رىگەى تەشقىگەلىكى جادوويى گوزارشت لە بوون و جوانى و عىشق و ھەست و حالەتە نەھلستىيەكانى مرۆف دەكات و بەلام ھاوكات دل و دەروونى نوقمى دەرىاچەى چىژدارى «حلول» و «يەكىتى بوون».

«ئىمە بەشكىن لەم جىھانە، خودايە، ھەروھە خاكى ئەم جىھانە لە ترسەكانى ئىمەوھ كۆبۆتەوھ، ئىمە لەسەر لەكان گوناھەكانى خۆمان دەنووسىنەوھ و ئەو ئەركە دەخەينە ئەستۆى «با» ھەتا «پەراگەندەيان بكات» ئەى مەسىحى من تۆ گوت «ئەوھى لەم ئاوە بخواتەوھ ئىدى ھىچ وەختى تىنووى نابت» وا ئىستا كى ئىمە لەم ئاوە دەنووشىن، ئىمە گوناھەكانى خۆمان دەنووشىن، لەبەر خاترى ئەو عەشقى گەرانەوھەى كە زەمىن دىننىتە لەرزە... پاولۆ ھىچ كات ئاسوودە نەبوو، كرىس زۆركات لە خۆى دەپرسى كە ئەو دواجار چ كاتىك لەم حالەتى پامان و ئاارامىيە ماندوو دەبىت.. بىابان، جادوو، جوانى، عىشق، لاھوت، گومان و نىگەرانى تەنىيى، ھەست و زەينى دووھەمىن، گەشەو خۆ دۆزىنەوھ، سەرجم ئەم حالەت و رەگەزە خەتەرنەك و جوانانە لە رىگەى بونىادىكى زوھارىيەوھ گوزارشتىيان لىدەكرىت.